

סיכומי המשניות מסכת עירובין פרק ו'

א. 1. רשות נכרי אינה נחשבת לרשות, ולכן מן הדין אין רשותו אוסר אך גזרו חכמים על רשותו שיאסור מלטלטל מפני שלא רצו שידורו עם נכרי וילמדו ממעשיו. (ולבטל את רשותו גם אינו יכול כי אינו נחשב לרשות).

אך רבי אליעזר בן יעקב סובר שרק אם שני יהודים גרים עם גוי אז גזרו חכמים על רשותו אבל על יהודי יחיד שגר עם גוי לא גזרו מפני שדבר זה לא שכיח מפני שמפחד שהגוי יהרגהו, ובדבר שלא שכיח לא גזרו בו רבנן, אך בשתי יהודים שגרים עם נכרי זה כן שכיח ולכן גזרו כאן על רשותו.

2. צדוקי רבן גמליאל סובר שדינו כיהודי ויכול לבטל את רשותו ורבי יהודה סובר שדינו כנכרי ואינו יכול לבטל את רשותו וא"כ אי אפשר לעשות שיתופי מבואות כי רשותו אינו משותף עמנו ואינו יכול לבטל רשותו.

ובזה חולקים דר"ג סבר עד שלא יוציא פירוש הצדוקי יוציא את חפציו ואמת שיכול לבטל רשותו אך ברגע שמוציא מביתו חזרה למבוי זוכה בחזרה בחלקו ור"י סבר עד שלא יוציא פירוש שלא יצא היום ויהיה שבת ואז כבר אסור לטלטל מפני שהצדוקי כגוי ואינו יכול לבטל את רשותו.

ב. 1. שכח אחד מבני חצר לערב וביטל את רשותו לכולם א"כ הוא אסור להוציא מביתו לחצר כי ביתו רשותו והחצר אינו ברשותו כי ביטל להם ולהם מותר להוציא מביתהם לחצר כי זה שלהם וגם לו מותר להוציא מביתהם לחצר כי נקרא אורח שלהם.

2. שכח אחד מבני חצר לערב וביטלו כולם את רשותם לו פה מתהפך הגלגל לו מותר להוציא מרשותו לחצר כי הכל רשותו ולהם אסור להוציא מביתהם לחצר כי החצר אינו שלהם ואסור להם להוציא מביתו לחצר מפני שיחיד בטל לרבים אך רבים אינם בטילים ליחיד.

3. שכחו שנים לערב כאן לא מועיל שיבטלו כולם להם רשותם דגם עכשיו לא יוכלו לטלטל כי מבין שניהם כל אחד רשותו מפריע לשני כי לא עשו עירוב ביניהם לכן שני האנשים ששכחו הם יבטלו רשותם לכולם

ג. מחלוקת ב"ש וב"ה אם ביטול רשות שלמדנו לעיל זה קנין שמקנה להם חלקו או שזה הפקר שמפקיר את רשותו והחילוק בזה אם אפשר לבטל רשותו בשבת לב"ש: הוי קנין ואי אפשר בשבת, ולב"ה: הוי הפקר ואפשר גם בשבת.

ד. כלל יש לנו שאם בני המבוי שותפים הם אינם צריכין לעשות שיתופי מבואות ומצאנו שלשה דוגמאות

- היה שותף לזה ביין ולזה ביין ומונחים באותו כלי אע"פ שזה יין אחר אינם צריכים לערב. לזה ביין ולזה בשמן לחכמים: צריך לערב, לרבי שמעון: אין צריך לערב.
- האחין השותפים שהיו אוכלין בבית אביהם וישנים בביתהם וכולם דרים באותו מבוי אם העירוב נמצא אצל אביהם אינם צריכין לערב (דהבית בו מניחים העירוב אינו צריך להשתתף וא"כ הם שאוכלין אצל אביהם כאילו בא עירוב אצלם)
- אם במבוי הזה שגרים האב ובניו אין עוד אנשים רק הם ואוכלים אצל אביהם נקראים שותפין.

ה. חצר לפני מחצר והכניסה לחצר הפנימית הוא דרך החיצונה

על ידי כלל זה נבין את כל 7 הדוגמאות המופיעות במשנה והיא: החצר הפנימית שייכת רק לפנימית, והחצר החיצונה שייכת הן לפנימית והן לחיצונה דהרי הפנימית עוברת דרכה, ולפי זה תבין היטיב הטבלא הבאה מי יכול לטלטל ומי אינו יכול (מסומן ע"י Ψ)

7 אופנים		
Ψ	Ψ	ערבה הפנימית ולא ערבה החיצונה
Ψ	Ψ	ערבה החיצונה ולא הפנימית
Ψ	Ψ	ערבה זו לעצמה וזו לעצמה
Ψ	Ψ	שכח אחד מן החיצונה ולא עירב
Ψ	Ψ	שכח אחד מן הפנימית ולא עירב
Ψ	Ψ	נתנו עירובן בחיצונה ושכח אחד ולא עירב
Ψ	Ψ	חצר של יחידים

